Steigen

Ja, dette var noe annet til sagaspill

BILDESERIE

Bildeserie Steigen Sagaspill 2019

Av Jørgen Mathisen

Oppdatert: 26.07.19 23:06
Publisert: 26.07.19 20:50

Del

Steigen Sagaspill har fått en betydelig modernisering i alle ledd. Og tvers igjennom er det en endring til det bedre.

For abonnenter

«Spelet om Hagbard og Signe» er blitt til «Signe og Hagbard», kort og greit. Spel er det fortsatt, men nå er det en moderne forestilling med gamle motiver, både indre og ytre sett. Den dramatiske kampen mellom kjærlighet og maktspill er der fortsatt, men den er lettere å forstå og lettere å bli grepet av.

Kamp: Hagbard Hake, spilt av unge Arthur Hakalathi Eilertsen, viste hvorfor han allerede har en imponerende karriere bak seg. Foto: Øyvind A. Olsen

Helt ny forestilling

Den gjennomgripende endringen med nytt manus, ny musikk og ny scenografi gjør egentlig Steigen Sagaspill til en helt ny forestilling som det er nokså urettferdig å sammenligne med tidligere versjoner. For eksempel er dette blitt atskillig mer av en musikal, og den har atskillig bedre og flere innslag av komikk og moro – innimellom gravalvoret som ligger under.

Lykkestund: Hagbard og Signe, spilt av Arthur Hakalathi Eilertsen og Nora Martine Schrøder, i en av de få lykkelige stundene de fikk sammen. Foto: Øyvind A. Olsen

Den største æra for moderniseringen har nok tekstforfatter Ragnar Olsen, Hålogaland Teaters hus-dramatiker som har levert så mange glimrende tekster. Men han må dele suksessen med komponist og orkesterleder Tore Johansen og scenograf Kristin Bredal.

Ingen dødpunkter

Det er blitt en fin balanse mellom komikk og dramatikk, og det er flott å se hvilken kroppsbeherskelse og scene-dyktighet både amatører og profesjonelle har. Her har det vært mye godt regissørarbeid.

Vikingmusikal: 'Signe og Hagbard' bød både på kjærlighet og dramatikk, samt mye sang og musikk. Foto: Øyvind A. Olsen

Det samme gjelder handlingsforløp og framdrift, her er moderne dialog, kvikk og lokal, og her er morospell og morodans innimellom. Dessuten en syngende forteller (Oscar Troy Arntzen) som binder det hele sammen. Dødpunkter skal man lete lenge etter – her er det fart og dynamisk framgang hele veien.

Høy hørbarhet

Nora Martine Schrøders framstilling av Signe er strålende, og vi tror på henne, både i gode og onde stunder. Teknikk og plassering får ta skylda for at hennes sangtekster ikke alltid var like lette å få tak i. Mye kan hjelpes på med enda bedre artikulasjon i sangene.

All dialogen i stykket, derimot, var hørbar til den minste lille konsonant. Det har den helt utrolige akustikken på Vollmoen æra for.

Passe ekkel

Arthur Hakalathi Eilertsen som Hagbard var muligens ikke like rettlinjet i sin rolle som Signe/Nora, men han skulle vel ikke være det heller. Men til å tro på var han også.

Ny scenografi: Sagaspillet «Signe og Hagbard» bød på nytt manus, ny sang og musikk og ny scenografi. Her er Alf, spilt av Raymond Kristensen, i aksjon. Foto: Øyvind A. Olsen

Den ubehagelige og selvgode Hildebrand (Frank Kjosås) som Signe skal tvangsgiftes med, kommer tidlig inn i handlingen, han er akkurat så passe ekkel som han skal være.

Dialektforskjellen mellom han og alle andre understreker forskjellen på han og de andre. Hagbard og de to brødrene hans kommer i klammeri med Hildebrand ganske fort, med Hagbard i spissen, selvfølgelig.

Evig troskap

Det første møtet mellom Signe og Hagbard er akkurat så forbeholdent som det skal være mellom to som skal bli kjærester stikk imot alle odds. Når varmen stiger økes også dramatikken. Mor til Signe, dronning Sigrid (Maja Zakariassen) skal slett ikke ha noe av denne forbindelsen fordi det ikke passer inn politisk.

Imponerte: Aktørene i Steigen Sagaspill imponerte. Det samme gjorde scenografien. Foto: Øyvind A. Olsen

De lover hverandre evig troskap, men det ender som det må. De to elskende får ikke hverandre, Hildebrand får i hvert fall ingen ting og det hele ender omtrent like dramatisk som i en opera. Ja faktisk er det noe Romeo- og Julie-aktig over slutten, dog i en overraskende versjon som ikke skal røpes her.

Savner ikke det gamle

Kong Sigar er ikke med, bare ute i vikingferd. Det er ingen hester og ingen pyroteknikk heller, som før. Småhus på scenen er det heller ikke mer. Ikke noe av det savnes. Derimot er det en fremragende scenografisk konstruksjon med rom til å gjemme seg i og til å gå ut og inn gjennom i begge ender. I midten sitter orkesteret og scenen brukes i to plan fordi hele scenekonstruksjonen er ment for at man skal bruke taket på den også. Og det gjøres, meget effektivt.

Sist men ikke minst må ikke 26 orkestermedlemmer og 60 statister glemmes, alle amatører. De utgjør en meget vesentlig del av det nye Steigen Sagaspill, også dette mer enn før. Orkesteret spiller utmerket, statistene leverer nydelige masse-scener som ikke virker oppstyltra, slik som sånt ofte gjør, og har en gjennomgående ivrighet, presisjon og intensitet som er sjelden å se.

Urpremiere: Signe og Hagbard

Tekst: Ragnar Olsen

Musikk: Tore Johansen

Regi: Ketil Høegh

Scenografi: Kristin BredalI

Rollene: Nora Martine Schrøder, Arthur Hakalathi Eilertsen, Maja Zakariassen, Frank Kjosås, Oscar Troy Arntzen m fl.

Sted: Vollmoen amfi

Tid: En time og ti minutter fredag kveld

Publikum: 1100

Steigen Steigen Sagaspill Kultur

Kommentarer til denne saken

Flere saker

Gå til forsiden

ANNONSE

Få med deg reaksjonene etter kampen

Bodø vil endre krav: – Unødvendig høye kostnader

Kvinne døde på tur i kjente omgivelser: – Tyder på at det er en ulykke

Slik starter Glimt mot Galatasaray

Nå er første leietaker på plass: – Kan bli unikt i norsk målestokk

Til toppen

an.no

Ansvarlig redaktør: Stig Jakobsen • Besøksadresse: Dronningens gate 7C, 8006 Bodø • Postadresse: PB 1425, 8002 Bodø • Sentralbord: 75 50 00 00 • Pressens faglige utvalg • Personvernpolicy / Informasjonskapsler • Redaktørplakaten • Åpenhetsloven • Utgitt av Avisa Nordland AS • Personverninnstillinger

Avisa Nordland © 2025